

UCHWAŁA NR I/2010
Nadzwyczajnego Zgromadzenia Okręgowej Izby Radców Prawnych
w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2010 r. roku

w sprawie połączenia zawodów radcy prawnego i adwokata

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123, poz. 1059 z późn. zm.) oraz w wykonaniu uchwały KRRP z dnia 28 listopada 2009r. nr 99/VII/2009 w sprawie trybu konsultacji założeń ustawy o zawodzie adwokata w środowisku radców prawnych, w związku z założeniami Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2009r. do projektu ustawy o zawodzie adwokata, Nadzwyczajne Zgromadzenie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie zajmuje następujące stanowisko:

§ 1

Nadzwyczajne Zgromadzenie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie sprzeciwia się dokonywania zmian w systemie pomocy prawnej funkcjonującym w naszym kraju, poprzez likwidację zawodu i tytułu zawodowego „radca prawny” uznając, że jest to rozwiązanie zbędne, które nie przyczyni się do podniesienia poziomu pomocy prawnej.

§ 2

Powierza się Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie wykonanie uchwały poprzez przedłożenie jej Krajowej Radzie Radców Prawnych, Nadzwyczajnemu Krajowemu Zjazdowi Radców Prawnych, Ministrowi Sprawiedliwości, przedstawicielom władz rządowych i samorządowych działających na terenie właściwości Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie, samorządom prawniczym oraz przez podanie jej do publicznej wiadomości.

§ 3

Nadzwyczajne Zgromadzenie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie zwraca się z apelem do Delegatów Izby Olsztyńskiej na Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych o przedstawianie i popieranie w głosowaniach na Zjeździe stanowiska przyjętego w niniejszej uchwale.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA NR II/2010
Nadzwyczajnego Zgromadzenia Okręgowej Izby Radców Prawnych
w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2010 r. roku

w sprawie założeń do projektu ustawy o zawodzie adwokata

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123, poz. 1059 z późn. zm.) oraz w wykonaniu uchwały KRRP z dnia 28 listopada 2009r. nr 99/VII/2009 w sprawie trybu konsultacji założeń ustawy o zawodzie adwokata w środowisku radców prawnych, w związku z założeniami Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2009r. do projektu ustawy o zawodzie adwokata, Nadzwyczajne Zgromadzenie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie zajmuje następujące stanowisko:

§ 1

Negatywnie ocenia się założenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2009r. do projektu ustawy o zawodzie adwokata.

W założeniach tych pojawia się cały szereg wadliwych rozwiązań, które utrudnią i skomplikują udzielanie pomocy prawnej osobom fizycznym, prawnym i innym podmiotom.

Jako podstawowe wady propozycji wskazać należy:

- zakaz wykonywania zawodu przez radców prawnych zatrudnionych w organach władzy państwowej, organach administracji publicznej, organach wymiaru sprawiedliwości oraz organach ścigania na rzecz podmiotów spoza wymienionej kategorii, co narusza konstytucyjne zasady wolności działalności gospodarczej, wolności wykonywania zawodu i równości wobec prawa,
- ustanowienie nowych izb adwokackich w oparciu o okręgi sądów apelacyjnych, łamiące dotychczasową, historycznie utrwaloną strukturę sprawnie działających Izb, co jest nieuzasadnione i sprzeczne z ideą samorządności,
- ograniczenie uprawnień pracowniczych i praw pracodawców oraz zasady swobody umów poprzez ingerowanie przez organy samorządu zawodowego w treść umów o pracę,
- kwestionowanie kwalifikacji zawodowych radców prawnych poprzez wprowadzenie obowiązku szkoleń z zakresu prawa karnego dla radców zamierzających podejmować się obrony w sprawach karnych.

§ 2

Powierza się Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie wykonanie uchwały poprzez przedłożenie jej Krajowej Radzie Radców Prawnych, Nadzwyczajnemu Krajowemu Zjazdowi Radców Prawnych, Ministrowi Sprawiedliwości, przedstawicielom władz rządowych i samorządowych działających na terenie właściwości Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie, samorządom prawniczym oraz przez podanie jej do publicznej wiadomości.

§ 3

Nadzwyczajne Zgromadzenie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie zwraca się z apelem do Delegatów Izby Olsztyńskiej na Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych o przedstawianie i popieranie w głosowaniach na Zjeździe stanowiska przyjętego w niniejszej uchwale.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA NR III /2010
Nadzwyczajnego Zgromadzenia Okręgowej Izby Radców
Prawnych w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2010 roku

w sprawie utworzenia nowych Izb Adwokackich i likwidacji części
dotychczasowych Izb Radców Prawnych i Izb Adwokackich , w
tym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie i Okręgowej
Izby Adwokackiej w Olsztynie

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059 t.j. z późn. zm.) oraz w wykonaniu uchwały KRRP z dnia 28 listopada 2009r. nr 99/VII/2009, w związku z założeniami do projektu ustawy o zawodzie adwokata zawarte w projekcie z dnia 22 października 2009r. przedstawionymi przy piśmie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 października 2009r. Znak: DL-P-V-453-31/09) w którym zawarto między innymi koncepcję utworzenia Izb Adwokackich w miastach – siedzibach Sądów Apelacyjnych

Nadzwyczajne Zgromadzenie Delegatów Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie zajmuje następujące stanowisko:

§ 1. Negatywnie ocenia się założenia do projektu ustawy o zawodzie adwokata w zakresie likwidacji niektórych Izb Radców Prawnych i Izb Adwokackich .

Podkreślić należy brak udziału samorządu radcowskiego w przygotowywaniu projektu założeń . Jeszcze istotniejsze są wszakże zarzuty merytoryczne , które proponowanemu rozwiązaniu należy postawić .

Przyjęcie proponowanego rozwiązania narusza zasadę samorządności określoną w art. 17 Konstytucji RP. Istotą samorządności jest przekazanie części władzy przysługującej Państwu określonej grupie obywateli. Dotychczasowy model samorządności oparty na 24 Izbach Adwokackich i 19 Izbach Radców Prawnych, zapewnia prawidłowe funkcjonowanie tych Samorządów i realizację wynikającą z Konstytucji idei samorządności. W Założeniach proponuje się centralizację nowego Samorządu adwokackiego ze szkodą we wszystkich dziedzinach działalności dotychczasowych Samorządów .

Przede wszystkim podkreślić należy, że to Samorząd zawodowy winien decydować o swoim zorganizowaniu terytorialnym. Określenie ilości Izb (11) przepisem ustawy, świadczy o centralizacji, braku zaufania do członków samorządu i daleko idącej ingerencji Państwa w sprawy, które powinien regulować Samorząd.

W izbach, które mają ulec likwidacji zaprzepaszczony zostanie dorobek w dziedzinie nadzoru nad należyтым wykonywaniem zawodu, ochrony interesów zawodowych, doskonalenia zawodowego, przygotowania aplikantów do wykonywania zawodu , podstaw materialnych bytu Samorządu (lokale, majątek, składki).

Trudno sobie wyobrazić nadzór nad należyтым wykonywaniem zawodu przez członków Samorządu w przypadku działania Izby obejmującej kilka województw i działającej na tak dużym obszarze .

Organy Samorządu wypełniają funkcje związane z praktycznym wykonywaniem zawodu np.: wydawanie legitymacji, zaświadczeń, sprawy socjalne itd. Zorganizowanie Samorządu w 11 Izbach spowoduje znaczne utrudnienie wypełniania tychże funkcji i oddalenie członków Samorządu od jego organów. Te same trudności powstaną przy wykonywaniu zadania ochrony interesów zawodowych i doskonalenia zawodowego.

Dotychczasowy model terytorialnego zorganizowania obu Samorządów zawodowych zdał egzamin. Poszczególne Izby prowadzą szkolenia cieszące się ogromną popularnością

i przynoszące pożytek członkom Samorządów.

Zorganizowanie Samorządu w 11 Izbach spowoduje znaczne oddalenie ośrodka szkolenia od aplikantów. Przyczyni się do zwiększenia kosztów szkolenia oraz obniżenia jego poziomu. I tak na przykład - ponad 250 aplikantów musiałoby dojeżdżać z Olsztyna do Białegostoku . Jest to podróż ponad 3 godzinna w jedną stronę . Funkcjonowanie tych scentralizowanych ośrodków szkolenia aplikantów powiększy istniejące już trudności w zapewnieniu wykładowców, zorganizowaniu zajęć w Sądach i uczestnictwie w rozprawach.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że w Olsztynie siedzibę swą ma Uniwersytet Warmińsko – Mazurski z prężnie rozwijającym się Wydziałem Prawa i Administracji. Absolwenci naszego Wydziału Prawa z roku na rok osiągają coraz lepsze wyniki na egzaminach wstępnych na aplikację . Pozbawienie ich możliwości odbywania aplikacji w Olsztynie ogranicza dostęp młodych prawników do aplikacji prawniczych .

Bardzo istotną jest również sprawa majątku obu Samorządów. Istniejące Izby zarówno adwokackie jak i radców prawnych są w znacznej większości właścicielami lokali, w których działają, posiadają odpowiednie sale wykładowe i wszelkie inne urządzenia niezbędne do szkolenia aplikantów i doskonalenia zawodowego członków samorządu. Przyjęcie proponowanych założeń spowoduje zmarnowanie tego dorobku.

Radcowie prawni to również obywatele tych miejscowości, zatem ograniczenie (i to znaczne) ich kontaktów z samorządem wpływa na jakość wykonywania przez nich pracy na rzecz społeczności lokalnych, gospodarki itp. Podkreślenia wymaga fakt , że Izby prowadzą szeroką (i planują ją zwiększać) działalność pro-bono na rzecz mieszkańców (akcja: „Niebieski parasol”, inicjatywy lokalne). Likwidacja OIRP przyczyni się zatem do obniżenia poziomu ochrony prawnej dla najbardziej potrzebujących (osób niezamożnych).

Rozwiązaniem nierozsądnym jest likwidacja Izb Radców Prawnych i Adwokackich w mieście będącym siedzibą Sądu Okręgowego, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego , oraz organów administracji.

Reasumując :

Projekt w rozważanym zakresie nie zawiera uzasadnienia proponowanych zmian . Nie zawiera istotnej krytyki funkcjonowania Izb w dotychczasowym układzie terytorialnym czy też funkcjonalnie .

Nadzwyczajne Zgromadzenie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie uznaje dotychczasowe , blisko 30 letnie funkcjonowanie naszej Izby w samorządzie radcowskim za właściwe , zgodne z przepisami obowiązującymi korzystne zarówno dla regionu i miasta , jego mieszkańców i dla radców prawnych Izby .

Fakt funkcjonowania Izby w mieście takiej rangi jak Olsztyn uważamy za konieczny i niezbędny ze względu zarówno na jak i potrzeby Miasta i jego mieszkańców.

§ 2. Powierza się Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie wykonanie uchwały poprzez przedłożenie jej Krajowej Radzie Radców Prawnych , Nadzwyczajnemu Krajowemu Zjazdowi Radców Prawnych , Ministrowi Sprawiedliwości , przedstawicielom władz rządowych i samorządowych działającym na obszarze Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie , samorządom prawniczym oraz podanie do publicznej wiadomości .

§3. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Okręgowej Izby Radców Prawnych w Olsztynie zwraca się z apelem do Delegatów Izby Olsztyńskiej na Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych o przedstawianie i popieranie w głosowaniach na Zjeździe stanowiska przyjętego w uchwale niniejszej .

§4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.